

pius, vſu quoq; priuato cognouit, quã-
 tumuis ſpeciem præ ſe ferret venenati
 remedij, intra corpus aſſumi, citra noxę
 cuiuſpiam maiorem metum, perfacilẽ
 poſſe. Bruta ait, id innoxie deuorant.
 Quum enim vermibus ſcatent, quod ex
 anhelitu dignoſcunt paſtores veterina-
 rij, auellane nuciſ dimidiatum putamẽ,
 argento viuo fartum, & faucibus inie-
 ctum, quaternis licet vicibus ſi deglu-
 tierint, nullo grauiore malo ſucceden-
 te, ad ſe reuertunt. Et pueris in extremo
 periculo conſtitutis, quibus cætera nil
 profuerunt, duorum triumve granulo-
 rum milij quantitate euidenti cum ſuc-
 ceſſu exhibuiſſe ſe liberẽ fatetur: id qđ
 Braſauolum quoq; medicum doctiſſi-
 mum factitauiffe, non ignoramus. Go-
 ritienſes mulieres, teſte Matthiolo, la-
 borioſẽ parturientibus drachmæ pon-
 dere, nullis incommodis potandũ de-
 dẽre: vnde perſuaſum ipſe habuit, ar-
 gentum viuum ni pondere, vel menſura
 excedat modum, potantes haud eneca-
 re. Iacobus Syluius, elegans eruditusq;
 medicus, quouis modo paratum, hispa-
 nicæ ſcabiei, vel ſumptũ vel admotum,

*Li. de Stirp.
 examine.*

*Lib. 5. in
 Dioſc. 70.*

*Lib. 1. de
 Medicam.
 ſimpl.*